

Būti Dvasiniu arba būti krikščioniu. 1 dalis

John Fenn, 2014 m. rugsėjo mėn. 6 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Barbaros ir mano elgesys su muilo gabaliukais labai skiriasi. Barbara naudoja muilą tol, kol jis tampa monetos dydžio. Dažnai keli tų muiliukų likučiai susirenka apie kriaukles ir dušuose, kaip prie vandens atsigerti susirinkusi gyvulių banda. Vienas gali būti kvepiantis muilo gabalėlis, kitas su kremu, arba visai be jokio kvapo. Bet jie visi numuolini iki monetos dydžio, susirinkę kartu prie kranų, tarsi lauktų malonės, kad kažkas pasigailės jų ir pabaigs jų gyvenimą įmesdamas juos į šiukšlių dėžę.

Tas asmuo būnu aš. Kai muilo gabaliukas tampa pakankamai mažas, aš išmetu jį, arba jis pats subyra į dalis, tada aš nutraukiu vonios užuolaidą ir atbula ranka ilgu lanko metimu nusviedžiu jį į atliekų krepšelį šalia tualetu. Gero skrydžio, mažasis muilo gabalėli, tu esi istorija, tu viską jau atidavei, ir dabar tu esi pabaigtas!

Muilo krikščionys, kaip jie kvepia?

Prieš kažkiek tai metų, buvo lengva pažinti, kas yra krikščionis, o kas ne. Grįžkime į charizmatinio atsinaujinimo dienas 1960-aisiais ir 70-aisiais metais. Krikščionys buvo tie, kurie lankydavo namų maldos susirinkimus, Biblijos studijas, būdavo sujaudinti, kad į miestą praveisti išgydymo tarnavimų atvyksta Čarlzas ir Francis Hanteriai (Charles & Francis Hunter), lankydavo krikščioniškus knygynus, klausydavo naujojo krikščioniško „roko“, arba jaunų moterų dainavimo, tokių kaip „Honeytree“ ir „Evie“.

Jei tu tų dalykų nedarydavai, mes buvome 90% tikri, kad nesi atgimęs. Jei tu klausdavai, ar gitara surinkimo tarnavime gerai, tu tikriausiai nebuvai atgimęs. Jeigu tau reikėjo paklausti: „Kas yra autoarfa?“, tu taip pat tikriausiai nebuvai atgimęs. Tu tikai nebuvai charizmatas. Bet ir kitais atvejais, buvo lengva nustatyti situaciją.

1980-aisiais - 90-aisiais metais skyrimo ribos nusitrynė lygiai taip, kaip mažus muilo gabaliukus sulipinus kartu, kad suformuotum didesnį gabalėlį, bet tada tu nesi tikras, kokio kvapo ir kokios rūšies muilą tu dabar turi. Žmonės klausdavo, ar tu esi charizmatas, ir jei charizmatas, ar esi iš Tikėjimo Žodžio, ar iš sekminininkų? Vėliau tu galėjai pamatyti daugiau muilo gabaliukų, tokių kaip pranašiški, apaštališki, asmeninė pranašystė, TACF, Brownsville arba Lakeland krikščionys, arba galbūt „užtarėjai“, arba „pranašiško garbinimo“ kvapo krikščionys.

Bet šiandien, kaip daugelis įvairių rūšių muilo gabaliukų, mes turime „visokių kvapų krikščionių“, visokio aromato, ir išvaizdos. Kai kurie save pristato kaip visiškai naujus: „pažiūrėk į mane“ muilo gabaliukus, o kai kurie yra maži, kaip moneta, aš esu _____ krikščionis.“ (Užpildyk pats: seksualinė orientacija, politinės pažiūros, alternatyvi kultūra, ir kitokios tapatybės).

Bet kas nutiko su sąvoka: „aš esu krikščionis“ be jokių pasikeitimų, tiesiog pasakyti mums koks krikščionis tu esi? Kartais aš tiesiog noriu nusviesti juos į šoną kaip monetos dydžio muilo gabalėlį ir pasakyti: „arba auk Kristuje ir liaukis daryti nuodėmes, arba nustok vadinti save krikščionimi!“

Kodėl Naujojo Testamento tikintysis taip skiriasi nuo šiandieninio tikinčiojo?

Naujojo Testamento parašymo dienomis, Jėšua (Jėzaus) mokiniai, ne tik tikintys Jėzumi (žinoma, kad yra aiškus skirtumas tarp jų), susitikdavo namuose, kaip daug krikščionių daro ir šiandien, visame pasaulyje jie susitinka šeimose, su draugais, kaimynais, bendradarbiais ir dažnai su draugiškais neatgimusiaisiais žmonėmis, kurie yra jiems „ramybės asmenys“.

Evangelijos buvo ką tik parašytos, ir dar daug tiesioginių įvykių liudininkų buvo gyvi ir pasakodavo namuose jaudinančias istorijas apie Jėšua. Pauliaus ir Petro gyvenimo pabaigoje, Petras namų surinkimams Pauliaus laiškus skirtus pavadino raštu. Jis sako baigdamas savo paskutinį laišką:

„Mūsų Viešpaties kantrumą laikykite išgelbėjimu, kaip jums parašė ir mūsų mylimas brolis Paulius pagal jam duotą išmintį; jis taip kalba apie šituos dalykus visuose laiškuose. Juose esama sunkiai suprantamų dalykų, kuriuos neišmokyti ir svyruojantys iškraipo, aiškindami, kaip ir kitus raštus...“ (2 Petro 3:15-16)

Jie buvo susižavėję nauju gimimu ir norėjo sužinoti daugiau apie naują gyvenimą. Juos sužavėjo ir pripildė nuostabus faktas, kad Dievas per Sekmines išėjo iš šventyklos ir persikėlė į žmogų. Dievas gyvena žmoguje, kas galėjo pagalvoti!

Tos dienos kultūra

Viso buvo 10 Romos Cezarių, kurie persekiojo krikščionis. Tie Cezariai norėjo būti laikomi dievais, jie vertė Jėšua mokinius daryti gyvenimą ar mirtį lemiantį sprendimą: pripažinti Kristų ir mirti, arba atmesti Kristų ir gyventi.

Be to, buvo bendra praktika patvirtinti verslo kontraktus atnešant auką dievui šventykloje, ir tada atlikti lytinį aktą su šventyklos prostitute, kad visas reikalas būtų „užantspauduotas“.

Tiatyrai buvo žymiausias miestas turintis tokią praktiką, nes gildijos, antikinis profsajungų atitikmuo, kontroliavo visą prekybą mieste. Tai gali būti lemiamas faktorius, kodėl Lidija iš Tiatyrų perkėlė savo rūbų medžiagų verslą į Filipus. Tomis dienomis dažymas purpuru ir Tiatyrų rūbai buvo aukščiausios kokybės ir patys madingiausi (Apd 16:14-40)

Tiatyrų surinkime, moteris, kurią Viešpats pavadino „Jezabelė“, Apr 2:20 sakė žmonėms kaip pranašiška žodį, kad jūs galite būti krikščionimis ir atlikti sekso ritualus šventykloje bei aukoti dievams, nes Dievas nori, kad jūs galėtumėte užsidirbti pragyvenimui... (Aš turiu seriją apie realią Jezabelės dvasią, jei jus tai domina, bet tai duos jums gerą kryptį – tai nėra moteris, kuri sukelia problemas pastoriams.)

Krikščionys buvo sunkioje situacijoje. Kaip jie gali užsidirbti pragyvenimui kitaip kaip tik dirbdami patį mažiausiai apmokamą darbą, nes sudaryti verslo kontraktus arba užtikrinti pirkimą, tarkim odos, vario, arba netgi purpuro medžiagos savo rūbų parduotuvei, savininkas turėjo aukoti auką dievui ir atlikti sekso aktą su šventyklos prostitute.

Ateina gnosticizmas

Kažkur Petro ir Pauliaus gyvenimo pabaigoje maždaug apie 66 metus po Kristaus mirties, bet maždaug 40 metų prieš Jono mirtį, paplito tikėjimas vadinamas gnosticizmu (graikiškai „išmokytas“), tikriausiai tai dalinai dėl kultūrinio spaudimo būti visuomenės ir verslo dalimi, kaip Tiatyruose. Krikščionys norėjo būti kaip pasaulis, bet išlikti krikščionimis. Jie nenorėjo mirti dėl savo tikėjimo, jei jiems reikėtų. Jezabelė pasakė, kad būti krikščioniu ir būti dalimi kultūros yra gerai, kad žmonės gali „pažinti“ Dievą prote, bet jiems nereikia atsiskirti nuo kultūros.

Gnosticizmo esmė yra tai, kad kūnas yra iš žemės ir grįš į dulkes, todėl jis iš esmės blogas ir nuodėmingas. Bet dvasia yra atgimusi iš naujo, su Kristumi, taigi dvasia šventa ir eina į dangų. Todėl, kad kūnas yra iš žemės, jūs galite gyventi kaip norite, nes jūsų viduje yra tas, kuris tiki Jėzumi ir jis eis į dangų. Per laiką ši tikėjimo sistema reiškė, kad žmonės gali būti „tikinčiaisiais“ Jėzumi nebūdami Jo mokiniais, ir netgi nepažinti Jo savo širdyse.

Pažįsta Šventąją Dvasią, bet nėra atgimę iš naujo

Ir štai kodėl šiandien yra tiek daug „muilo kvapo krikščionių“. Jie pažįsta Dievą savo prote, jie yra gnostikai, sutinka, kad Jėšua yra Dievas, bet gyvena pasaulyje. Jei jie tikrai pažįsta Jį, argi jie neturėtų palikti nuodėmę ir progresuoti link šventumo? Turėkite omenyje tai:

Jono 14:17 Jėšua sakė mokiniams apie Šventąją Dvasią: „Jūs pažinsite Ją, nes Ji gyvena su jumis. Bet Ji bus jumyse.“ Mokiniai pažinojo Šventąją Dvasią, nes jie buvo su Jėšua, matė Jį darant nuostabius stebuklus, ir netgi gydant žmones ir išvarinėjant demonus Šventąja Dvasia. Taigi jie pažinojo Ją.

Prisiminkite, tie mokiniai dar nebuvo atgimę – nors jie **pažinojo Šventąją Dvasią**. Mūsų dienomis, daug žmonių laikosi prie surinkimo, išeina melstis į priekį susirinkimų metu ir t.t. Kai kurie pažįsta Jį dėl to, kad turi giminaity tuose pačiuose namuose, kuris yra mokinys, arba augdami jie daug laiko praleido Dvasia pripildytame surinkime. Bet jie neturi Jo savyje. O būtent tai daro asmenį krikščioniu.

Kitą savaitę – daugiau apie „krikščionis“ kurie sako, kad jie yra tikintys Jėzumi, bet nuodėmiauja. Pasilikite su mumis! Laiminu,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Būti Dvasiniu arba būti krikščioniu. 2 dalis

John Fenn, 2014 m. rugsėjo mėn. 13 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki visi,

„Džonai, mano draugė Sara, kuri nepažįsta Viešpaties, praeitą mėnesį atėjo su manimi į surinkimą ir išėjo į priekį maldai. Šventoji Dvasia palietė ją, ji verkė ir sakė, kad pajuto didelę ramybę. Bet dabar atrodo, kad ji visiškai nepasikeitusi ir nebenori turėti reikalų su manimi.“

„Aš atsivedžiau savo draugą į tarnavimą, jis pakėlė ranką ir po to mes kalbėjome apie Viešpatį, bet šiandien, atrodo, kad niekas nepasikeitė.“

Aš nekalbu apie kartą išgelbėtą - visiems laikams išgelbėtą, aš klausiu, ar jie iš viso buvo išgelbėti. Prieš eidamas ant kryžiaus Jėšua (Jėzus) pasakė mokiniams, kad jie pažino Šventąją Dvasią, nes Jis buvo su jais ir jie netgi gydė ligonius, apvalydavo raupsuotuosius ir išvarinėjo demonus – visa tai vyko prieš tai, kai jie atgimė iš naujo. Taigi, žmonėms įmanoma pažinti Šventąją Dvasią, netgi dalyvauti tarnavime, tačiau nebūti atgimusiam iš naujo.

Renka lipdukus kaip vaikai

Mūsų surinkimo kultūra skaičiuoja pakeltas rankas bei kiek žmonių išėjo melstis į priekį ir sako: „šitie žmonės atgimė iš naujo, pažiūrėkite, kaip mes panaudojome jūsų pinigus ir prašome duoti mums daugiau“. Iš tiesi tarnavimai yra įteisinami pagal tai, kiek žmonių išsigelbėjo. Tai panašu į lipdukų rinkimą, kuriuos vaikai gauna kaip prizą darželyje.

Nors, lankydamasis kai kuriose iš šių vietų ir pažinodamas žmones, kurie vadovauja, aš žinau, jog daugelis iš tų pačių žmonių, kurie „buvo išgelbėti“ praeitą mėnesį viename tarnavimo renginyje, o mėnesį prieš tai kitame renginyje, deja, taip ir lieka nepasikeitę ir toliau gyvena įprastą nusidėjėlio gyvenimą. Bet, žinoma, tokios naujienos gerai atrodo tarnavimo naujienlaiškyje.

Kaip pasekmė surinkimo kultūros, kuri sako, kad pakelta ranka ir sukalbėta malda reiškia atgimimą iš naujo, yra sumišimas Kristaus kūne, kai tie patys žmonės lieka nepasikeitę. MES pakėlėme ranką ir tikrai atgimėm iš naujo, o kaip gi JIE? Jie išėjo į priekį maldai su ašaromis ir atgaila ir „kažką“ patyrė iš Dievo, bet dabar jie nebenori turėti su jumis reikalų ir galvoja, kad esate keistuolis.

Visų pirma: Dievas visada daro gera, nepriklausomai nuo to, kas jie

Pirmiausia, mes turime atsiskirti nuo auditorinio stiliaus surinkimo mąstymo ir galvoti taip, kaip parašyta Biblijoje. Suprasti, kad tik dėl to, jog kažkas patyrė Dievą, nereiškia, kad jie jau automatiškai atgimė. Mūsų Tėvas yra daug didesnis negu tai, nes Jis leidžia saulei tekėti ir lietuvi lyti ant teisių ir neteisių vienodai. Jis padės visiems, kurie šauksis Jo, netgi jeigu jie neturi ketinimo vaikščioti su Juo, bet tiesiog tuo momentu šaukiasi Jo pagalbos.

Kiekvienam žmogui, kuris tau pasakoja: „aš buvau prie mirties, bet šaukiausi Viešpaties ir pasakiau Jam, jei Jis mane išves iš šitos situacijos, aš Jam tarnausiu ir nuo to laiko vaikštau su Juo“ atsiras tūkstančiai kitų, duodančių tą patį pažadą, bet jo neišlaikančių. Nors Jis visada ištikimas daryti jiems gera.

Trumpa istorija

Maldos metu mano akys buvo atidarytos Jo realybei. Aš buvau, kaip sako apaštalas Jonas, „dvasioje“. Mano angelas atsistojo priešais mane ir pasakęs, ką man norėjo pasakyti Tėvas, tarė, kad jam buvo leista išklausti mane. Aš paklausiau: „ką tu galvoji apie Tėvą?“. Nedelsiant mes jau skridome kažkur labai greitai ir nusileidome ten, kur kaip jis man pasakė, buvo rytų Afrika.

Mes stovėjome maždaug 1 metras virš žemės, žiūrėdami į žmogų su vežimu, prikrautu daržovių derliaus, kurios matomai buvo užaugintos sklype prie jo namų. Jo žmona atsiveikino su juo kalba, kurios aš nesupratau, ir jis nustūmė savo vežimą su daržovėmis tolyn keliu į turgų.

Kai mes nematomi ėjome toliau paskui tą žmogų, vis dar pakilę 1 metrą virš žemės, angelas paaiškino, kad nuo tų daržovių vežime priklauso didžioji dalis žmogaus pajamų, ir jis tikėjosi rasti kokį nors žmogų turguje, kuris nupirktų jo derlių. Jis pasakė, kad žmona kažko norėjo iš turgaus, tik nepasakė savo vyrui, nors Tėvas žinojo, kas buvo jos širdyje. Iš gautų pinigų ji norėjo sau 3 dalykų: šepetio plaukams, šukų ir veidrodėlio. Vyras norėjo nupirkti ožkų ir pradėti jas veisti, kad galėtų geriau pasirūpinti savo šeima.

Aš sutrumpinsiu iki esmės - angelas man pasakė: „pažiūrėk, ką tavo Tėvas padarė“ tuo pat metu, kai vyras tarėsi su kažkuo turguje ir tas žmogus nupirko visą derlių. Jis džiaugsmingai grįžo pas žmoną ir

angelas pareiškė man, kad Tėvas buvo pakankamai maloningas ne tik leisti jam parduoti visus grūdus, bet Jis taip pasirūpino kaina, kad žmogus galėjo sau leisti nupirkti ožkas, o žmona savo šepetį, šukas ir veidrodėlį.

Kai jis parvyko namo ir papasakojo viską žmonai, jie ėmė džiaugtis. Staiga Šventoji Dvasia suteikė man kalbų aiškinimą ir aš supratau, ką jie kalbėjo - jie šlovino Alachą, už jo gerumą ir palaiminimą, kad jis leido jiems parduoti grūdus ir užsidirbti pinigų.

Aš iškart pagalvojau apie Ozėjo 2:7-8, kur Viešpats kalba apie stambeldišką Izraelį, šlovinantį Baalą dėl to, kad davė jiems grūdų, vyno, aliejaus, sidabro ir aukso, nesuprasdami, kad Viešpats sako, jog tai buvo Jis, kuris duoda tuos dalykus, kad jie galėtų nusisukti nuo stabų ir suvokti, kad Jis yra Šaltinis visų gerų dalykų, bet jie neatsivertė.

Aš buvau šokiruotas, kad Tėvas tokiu pat būdu laimina ir musulmonus, bet kartu buvau sužavėtas ir sutrikęs. Mano angelas vertinančiai pasižiūrėjo į mane ir pasakė: „ar tu neskaitei, kad Tėvas leidžia saulei tekėti ant teisių ir neteisių vienodai, ir lietui lyti ant teisių ir neteisių vienodai, ir negi tau nepasakyta būti tokiam kaip Jis?“

Aš atsakiau: „tai nuostabu, tai puiku. Aš net neįsivaizdavau (koks Jis didis ir geras). Tai reikia paskelbti per TBN, tai turi būti „Charizma“ žurnale!“. Jis atsakė klausiančiu žvilgsniu: „tavo Tėvas daro tokius dalykus kaip šis – milijonus kartų visoje žemėje kiekvieną dieną. Kaip tu manai tai turėtų sutilpti TV programoje arba žurnale? Tik ateinantys amžiai atskleis tavo Tėvo gerumą!“

Po šitų žodžių aš vėl staiga atsiradau savo kambaryje vienas, būdamas pagarbioje baimėje prieš savo Tėvą labiau nei kada nors anksčiau.

Jis palies kiekvieną, kuris Jo šaukiasi

Kai Jėšua pasakė Mato 5:44-48 daryti gera savo priešams, Jis pasakė tai, nes Tėvas taip daro - Jis leidžia saulei tekėti ir lietui lyti vienodai ant visų žmonių - ir mes turime būti tokie kaip Jis. Taigi, jeigu Tėvas žino, kad asmeniui reikia pagalbos, net jei tai būtų priešas, Jis padės, netgi jei žino, kad tas asmuo neketina vaikščioti su Juo. Kaip sako Jokūbas, kiekviena gera ir tobula dovana ateina iš šviesybių Tėvo, ir Jo charakteris nesikeičia. (1:17-18)

Jėšua pasakė, kad Jis daro tik tai, ką mato darant Tėvą, taigi, tai kas buvo sakyta apie Jėzų, pirmiausia sakytina apie Tėvą: „Kuris ėjo darydamas gera ir gydymas visus pavergtus velnio“ (Apd 10:38). Tėvas eina darydamas gera. Taip daro ir Viešpats. Taip turime elgtis ir mes - visiems, kiek galime.

Pagalvokite minutę: kai susituokia budistų pora, arba musulmonai, arba ateistai, argi nesuvokiate, kad mūsų Tėvas pagerbs šitą santuokos sandorą, kurią jie sudarė, netgi jei jie tai darė kitam dievui arba be dievo/Dievo, nes Tėvas bando daryti gera visai žmonijai? Jis bandys auginti juos meilėje, saugoti nuo neištikimybės ir nuodėmės, netgi jei jie Jo nepažįsta, nes Jis visada daro gera.

Ar jūs suvokiate: kai bet kas, nesvarbu, ar jis yra šviesos, ar tamsos karalystės pilietis, daro gera, gerai elgiasi, Tėvas padarys viską, kad pagerbtų ir paremtų šitą gerą veiksmą?

Biblijos kultūra prieš bažnyčios kultūrą

Visa tai reiškia, jog, jei asmuo pakelia ranką, arba išsina į priekį maldai, arba net jei šaukiasi Dievo ištiktas nelaimės, Tėvas atsakys jiems geru, nepriklausomai nuo to ar jie ketina su Juo eiti toliau ar ne - ir jie paskutinę dieną bus atsakingi už tai. Bet tai nereiškia, kad tie žmonės atgimė iš naujo, net jei tuo momentu stipriai patyrė Dievą. Galbūt jie sugrįš pas Jį, galbūt ne, bet Jis darė gera, todėl paskutinę dieną negalės būti apkaltintu.

Paulius netikrą brolių ir melagingą pranašą apibūdino visai ne taip kaip moderni bažnyčios kultūra ir jeigu mes žiūrėsime, ką iš tiesų sako raštas apie tai, kokie yra tikro ir netikro tikinčiojo bruožai, mes galėsime visiškai aiškiai atskirti, kas meldėsi ta malda ir iš tiesų atgimė, o kas tik patyrė Šventąją Dvasią, bet liko nepakeistu.

Ir štai nuo šios vietos aš pratęsiu kitą savaitę, iki tada, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Būti Dvasiniu arba būti krikščioniu. 3 dalis

John Fenn, 2014 m. rugsėjo mėn. 20 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Cia yra šiek tiek minčių pamąstymui - visi Jėšua (Jėzaus) mokiniai yra tikintieji, bet ne visi tikintieji yra mokiniai. Mokinys reiškia „tas, kuris mokosi“ ir tvirtai laikosi disciplinos. Iš tikinčiojo nesitikima nei augimo, nei mokymosi ir leidžiama asmeniui likti dvasiniu požiūriu neutraliam.

Ar tai jums kažką sako? Taip, jeigu jūs suprantate, ką Jėšua sakė, kai mokė: „Ne kiekvienas, kuris sako man, Viešpatie, Viešpatie, įeis į dangaus karalystę.“

„Daugelis sakys man, Viešpatie, Viešpatie“ - dauguma šioje vietoje nesupranta Jėzaus

„Ne kiekvienas, kuris man sako: 'Viešpatie, Viešpatie!', įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje. Daugelis man sakys aną dieną: „Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų Tavo vardu?!“ Tada Aš jiems pareikšiu: „Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo manęs, jūs piktadariai!“ (Mato 7:21-23).

Daugelis krikščionių dreba dėl šių Jėzaus žodžių, nesuprasdami, kad tai skirta netikriems broliams, o ne jiems. Jėzaus mokymas iš tiesų prasideda nuo 15 eilutės: „saugokitės klaidinančių, kurie kalba viešai“ (dažniausiai verčiama klaidinančių pranašų) kurie ateina avių kailyje, bet viduje yra plėšrūs vilkai. Jūs pažinsite juos iš vaisių. Ir paaiškinęs, kad ant vynuogių neauga erškėčiai, o ant figmedžių dygliai, Jis pakartoja: „Jūs pažinsite juos iš vaisių“.

TADA, vis dar kalbėdamas apie juos Jis sako: „Ne kiekvienas, kuris sako man: „Viešpatie, Viešpatie įžengs į dangų“. Jėšua sako, kad Jis išstas jiems: „Aš niekada jūsų nepažinojau! Eikite nuo manęs, piktadariai!“. Deja, daug pastorių ir žmonių tiki tuo, ką netikri tikintieji sako Viešpačiui, o ne tuo, ką sako Viešpats.

Dabar aš klausiu jūsų: jei Jėšua sakė, kad Jis NIEKADA jų nepažinojo, ar Jis sako tiesą? Žinoma. Tie žmonės niekada nebuvo atgimę, jie ir toliau nuodėmiavo, taigi Jis pripažino: „Aš niekada jūsų nepažinojau“.

Taigi atsipalaiduokite, mokiniai, Jis nekalba apie jus. Jeigu Jis pasakė, kad Jis niekada jų nepažinojo, tuomet Jis jų ir nepažinojo, nei jie Jo.

Bet Jis nurodo mums kryptį kaip atskirti tikinčiuosius, kurie vadina Jėzų Viešpačiu ir skelbia, kad daro darbus Jo vardu, bet gyvena nuodėmingai. Mes neturime teisti širdies, nes tai Dievo dalykas, bet mes turime teisti žmogaus gyvenimo vaisių.

Tie žmonės vadino Jėšua (Jėzų) Viešpačiu. Jie skelbė, kad pranašavo, išvarinėjo demonus ir darė daug nuostabių dalykų Jo vardu. Tiesa yra tokia kaip sakė Jėšua Jėzus, jie vykdė neteisumą ir Jis jų niekada nepažinojo. Žodis „neteisumas“ reiškia daugiau nei vien tik nuodėmę. Graikiškai „anomia“ reiškia „įstatymo nebuvimą“ (nomos - įstatymas) ir neteisumą. Tai reiškia, kad jų gyvenimo būdas yra toks kaip neteisųjų ir nusidėjėlių. Vadinas, jų vaisius bus dygliai.

Mes neturėtume teisti jų širdžių, bet mes negalime ignoruoti jų gyvenimo vaisiaus. Teiskite tai ir naudokite bendrą supratimą tam, kad vengtumėte arba pasišalintumėte nuo tokių žmonių

Pauliaus patirtis su netikrais broliais

Apd 15:1-2 sako: „Kai kurie, atvykę iš Judėjos, ėmė mokyti brolius: „Jei nesiduosite apipjaustomi pagal Mozės paprotį, negalėsite būti išgelbėti“. Kilo nemažas vaidas ir ginčas tarp jų ir Pauliaus bei Barnabo. Buvo nutarta, kad Paulius, Barnabas ir kai kurie kiti iš anų nuvyktų dėl šio klausimo į Jeruzalę pas apaštalus ir vyresniusius“.

Tai atitinka Jėzaus žodžius apie tai, kaip turi būti statomas santykiais pagrįstas tikėjimas (namų surinkimas (namų bažnyčia)) Mato 18:15-20. Vienas asmuo eina pas kitą, kuris, jo nuomone yra nuodėmėje, tada, jeigu nusidėjęs jo nepriima, jis pasiima 1 ar 2 kitus, ir jeigu jie vis vien nepriimami, tada tai perduodama lyderiams. Taip nutiko su Pauliumi, kuris neatgailavo dėl to, ką kiti laikė nuodėme - nereikalavo apsipjaustymo, todėl jie nuėjo į Jeruzalę pas lyderius.

Žinoma, Paulius buvo pripažintas teisiu ir tie vyrai iš Judėjos buvo pripažinti klystančiais, bet vėliau Paulius rašė apie tą patyrimą ir sakė: „Tada po 14 metų, aš vėl nuvykau į Jeruzalę su Barnabu ir Titu, ir kalbėjau apie apreiškimus ir dalinausi su jais evangelija, kurią pamokslauju tarp pagonių, bet dariau tai pirmiausia asmeniškai su vyresniaisiais, jei kartais būčiau paklydime“.

„Jie nevertė apsipjaustyti nė mano palydovo Tito, kuris buvo graikas. Tačiau netikriems broliams, paslapčia įslinkusiems iššnipinėti mūsų laisvę, kurią turime Kristuje Jėzuje, ir norėjusiems mus pavergti...“ (Galatams 2:1-10).

Paulius pavadino juos netikrais broliais laiške Galatams, bet Apd 15:1 jie atėjo iš Judėjos ir noriai bei entuziastingai patys nuėjo pas apaštalus nustatyti, kas buvo teišus - jie ar Paulius. Jie buvo netikri broliai!

Taigi tas asmuo sėdintis šalia tavęs surinkime (bažnyčioje)...

Tie žmonės sėdėjo su visais kitais ir klausė Pauliaus kiekviename namų susirinkime. Jie buvo namuose kartu su mokiniais, valgė su jais, leido kartu laiką, kalbėjosi su žmonėmis, bet turėjo slaptą tikslą - Paulius sakė, kad jie atėjo slapta, tai terminas reiškiantis šnipą, išdaviką.

Kiekvienas, kas jau dalyvavo namų susirinkime kurį laiką, gali patvirtinti faktą, kad kartais žmonės ateina su slaptu tikslu. Jie gali turėti mylimą doktriną ir galvoti, kad patrauks auditoriją, arba jie nori pradėti savo „grupę“ ir ieško tų, kurie gali tiki į mokinius, arba dar blogiau. Bet tai nedaro jų netikrais broliais.

Paulius tuos žmones, kurie jį kaltino, vadina netikrais broliais, bet nevadina netikinčiais. Vyrai, kurie kaltino Paulių, ir nuvyko pas apaštalus nustatyti kas teišus - jie ar Paulius, protu tikėjo Jėzumi, bet jų gyvenimo būdas buvo kaip Paulius įvardijo - šnipų ir išdavikų. Kaip nurodė Jėšua, tokie žmonės kaip jie, vadina Jį Viešpačiu, ir be abejonės pažįsta Šventąją Dvasią, bet Jis nėra juose. Kaip mums atskirti tuos netikrus brolius ir seseris mūsų dienomis ir mūsų amžiuje? Pakluskite Jėzui - teiskite jų gyvenimo vaisius!

Kūno darbai aiškiai apibūdinti Gal 5:19-21 ir tarp jų (kaip pavyzdys) seksualinės nuodėmės, pradedant nuo paleistuvavimo ir svetimavimo iki seksualinių iškrypimų. Taigi, pagal Jėzaus apibūdinimą, ar gali asmuo, kuris pažįsta Viešpatį, bet gyvena iškrypusį seksualinį gyvenimą ir neketina jo keisti, būti mokiniu? Ne.

Tai ne apie tuos, kurie yra išsilaisvinimo iš nuodėmės procese, kurie progresuoja palikdami nuodėmę pagal savo augimą Kristuje. Mes visi esame elgesio apvalymo procese ir tampame panašesni į Kristų. Bet tie, kurie tiki tik protu, visai neketina augti Kristuje. Jie drąsiai skelbia, kad yra krikščionys ir neketina keistis.

Remiantis tuo, ką pasakė Jėšua, ir ką aš parodysiu jums kitą savaitę, tie žmonės gali būti patyrę Šventąją Dvasią, galbūt jautė Jį, galbūt žino Jį, galbūt būna ten, kur Jis juda, bet tai nereiškia, kad jie iš tiesų yra atgimę, pažįstantys Jėzų, Dvasią pripildyti Kristaus mokiniai.

Prisiminkime, ką Jėšua pasakė Mato 7 skyriuje: daugelis vadins Jėšua (Jėzų) Viešpačiu, bet gyvens kaip neteisieji. Prisiminkime, ką sakiau 1 dalyje - gnostinė dvasia sako žmonėms, kad tol, kol jie yra dvasiniai, jie gali gyventi kaip nori, nes kūnas vis tiek yra blogas. Jie yra apsigavę. Taigi, klausykite jų žodžių, bet darykite tai, ką sakė Jėšua - žiūrėkite į jų gyvenimo būdą, jų gyvenimo vaisius. Ar jūs matote vynuoges, ar figas, ar erškėčius? Jėšua panaudojo spyglius kaip pavyzdį, nes jeigu jūs priartėjate prie dyglio, jis žeidžia. Nesiartinkite!

Yra tikintieji ir yra mokiniai. Ne visi tikintieji yra mokiniai. Bet visi mokiniai yra tikintieji. Daugiau - kitą savaitę, kai mes atnaujinsime savo protą pagal tai, ką iš tiesų sako Jėšua ir Žodis, ir atmesime populiarią surinkimo (bažnyčios) kultūrą. Mes pažinsime juos pagal jų gyvenimo vaisius. Taigi, jei burna sako vieną dalyką, bet gyvenimo vaisiai yra kūniški, neikite, bet verčiau bėkite prie artimiausio išėjimo! Daugiau - kitą savaitę, iki tol, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Būti Dvasiniu arba būti krikščioniu. 4 dalis (sutuoktiniai)

John Fenn, 2014 m. rugsėjo mėn. 27 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki visi,

Aš kalbėjau apie tai, kaip įmanoma, kad žmonės pažintų Šventąją Dvasią, tačiau nebūtų atgimę iš aukšto, remiantis Jėšua (Jėzaus) pasakytu teiginiu Jo dar neatgimusiems iš aukšto mokiniams Jono 14:17: „...jūs Ją pažįstate, nes Ji yra su jumis ir bus jumyse“.

Jie veikė su Šventąja Dvasia gydydami ligonius ir išvarinėdami demonus

Mokiniai buvo įgalinti per Šventąją Dvasią ir išsiųsti Jėzaus gydyti ligonių bei išvarinėti demonų Mato 10:1-4, taip kad jie pažinojo Jį iš išgydymų ir demonų, kuriuos jie išvarinėjo, taip pat kaip ir iš buvimo su Jėzumi bei Jo tarnavimo ir gyvenimo stebėjimo. Bet visa tai vyko prieš kryžių, todėl Ji dar nebuvo juose.

Taigi, šiandien yra įmanoma, kad žmonės pažintų Šventąją Dvasią dėl Jos buvimo aplink juos ar jų buvimo šalia Jos arba iš to, kad kažkas jų gyvenime pažįsta Viešpatį.

Tai gali būti neišgelbėtas sutuoktinis. Vienas iš sutuoktinių yra Dvasios pripildytas krikščionis, todėl neišgelbėtasis sutuoktinis žino Jos buvimą, Jos ramybę ir net atsakytą maldą, tačiau neturi Jos savyje.

Tai gali būti vaikai ne krikščionys, gyvenantys namuose, kur vienas ar abu tėvai yra Jėzaus mokiniai. Vaikai gali būti išlavinti surinkime (bažnyčioje), žinoti, kaip melstis, kelti rankas ir nulenkti galvas, tačiau neturėti visiškai jokio susidomėjimo savo tėvų Dievu – tačiau jie atpažįsta Šventosios Dvasios ramybę, atsakytas savo tėvų maldas ir Jos buvimą savo namuose ar jaunimo susirinkimuose, bet neturi Jos savyje.

Aš žinau keletą verslų, kurių savininkai krikščionys daro rytinius pasidalijimus Dievo Žodžiu su savo darbuotojais ir darbuotojų rytines maldas, jie turi aplinkui gulinčias Biblijas ir krikščionišką muziką grojančią fone ir taip pat pažįstu ten dirbančius ne krikščionis – jie žino Šventąją Dvasią, nes Ji yra kartu su jais darbe, bet jie neturi Jos savyje.

Tai gali būti taikoma ir kai kuriems surinkimo lankytojams, kurie vieną savaitę dalyvauja, o kitą – ne, bei pripažįsta, jog ramybė, kurią jie atranda surinkime yra Šventoji Dvasia ir jie yra tikintieji protu, tačiau neturi Jos savyje. Taip pat aš pažinojau keletą pastorių / kunigų / tarnautojų, kurie buvo pilno laiko tarnautojai, tačiau neturėjo Jos savyje.

Ar šitie yra charizmatai?

Praėjusią savaitę aš dalinausi Jėzaus teiginiais apie netikrus pranašus/brolius Mato 7:15:23, kur Jis sakė, kad daugelis ateis pas Jį paskutinę dieną pareikšdami, kad jie pranašavo, išvarinėjo demonus ir darė nuostabių dalykų Jo vardu, tačiau Jis jiems atsakys, kad Jis niekada jų nepažinojo ir jie buvo neteisumo vykdytojai.

Ar jūs pastebėjote, kad teiginiai apie pranašavimą ir demonų išvarinėjimą yra būdingi charizmatams? Kuri kita tikinčiųjų srovė pranašauja ir išvarinėja demonus, jei ne charizmatai? Taigi mes matome, kad tarp mūsų yra netikrų brolių ir seserų, net jeigu jie ir teigia, jog juda Šventosios Dvasios dovanose. Tai sukelia norą apsižvalgyti kambaryje ar surinkimo auditorijoje, kai kitą kartą jūs susirinksite, ar ne?

Tikinčiųjų, bet ne mokinių pavyzdžiai

Apaštalų darbų 8 skyriuje yra Simono, burtininko iš Samarijos, pavyzdys. Pilypas, atvykęs į Samariją, skelbė Jėzų ir daugelis Samarijoje buvo išgydyti bei išlaisvinti ir daugybė įtikėjo į Viešpatį.

Burtininkas Simonas taip pat įtikėjo ir buvo pakrikštytas, Apaštalų darbų 8:13 matome - jis įtikėjo į Jėzų ir buvo pakrikštytas! Tačiau, kai Petras ir Jonas atvyko iš Jeruzalės ir dėjo rankas ant naujai įtikėjusių, kad jie priimtų Šventąją Dvasią, Simonas pasiūlė Petrai pinigų už gebėjimą dėti rankas ant žmonių, kad jie gautų Šventąją Dvasią.

Petras jam atsakė: „Kad tu pražūtum kartu su savo pinigais, jei sumanei už pinigus gauti Dievo dovaną! Šiame dalyke tu negali turėti nė mažiausios dalies, nes tavo širdis neteisi prieš Dievą. Taigi atgailauk dėl šio savo nedorumo ir melsk Dievą - gal Jis atleis tavo širdies sumanymą. Matau, tu pilnas karčios tulžies ir esi nedorybės pančiuose“ (Apaštalų darbų 8:20-23).

Burtininkas Simonas įtikėjo ir buvo pakrikštytas – tačiau Petras pasakė, kad jo širdis nebuvo teisi prieš Dievą ir jis vis dar buvo nuodėmės belaisviu. Jam buvo pasakyta, kad jis neturi jokios dalies tame dalyke. Tačiau jis įtikėjo ir buvo pakrikštytas. Ar jūs kada nors pažinojote ką nors, kas sakė, jog įtikėjo, buvo

pakrikštytas, bet jų gyvenime niekada niekas nepasikeitė? Ar jie pažino Šventąją Dvasią todėl, kad buvo greta tavęs, greta surinkimo, bet iš tiesų Jos niekada nebuvo juose?

Garbintojai

Jono 4 skyriuje Jėšua kalbasi su moterimi samariete, todėl leiskite man šiek tiek papasakoti apie samariečius, nes tai svarbu tam, kad galėtume suprasti, ką Viešpats jai kalbėjo. Po karaliaus Saliamono mirties, Izraelis buvo padalintas į dvi karalystes: Izraelį ir Judėją. Dvi pietinės giminės, vadinamos Judėja, buvo sudarytos iš Judo ir Benjamino bei kitų 10 giminių likučio, gyveno Jeruzalėje ir Judėjoje ir tęsė garbinimą pagal Mozės nurodymus.

Likusios 10 šiaurinių giminių, vadinamos Izraeliu, nebenorėjo eiti į Judėją ir garbinti Jeruzalėje, todėl įkūrė atskirą kunigystę savo sostinėje, Samarijos mieste. Po daugelio metų 10 šiaurinių giminių buvo pavergtos Asirijos ir daugybė žydų buvo perkelti į įvairias vietas po visą imperiją, tuo pačiu iš imperijos į Samariją buvo perkelti kitų tautų žmonės. Laikui bėgant likę žydai tuokėsi su tais atvykėliais ir iki Jėzaus laikmečio, mišrių santuokų kilmės žydai tapo nekenčiami grynakraujų žydų iš Jeruzalės ir Judėjos.

Moteriai prie šulinio Jėšua pasakė Jono 4:22: „Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išgelbėjimas iš žydų“. Atkreipkite dėmesį - ji buvo garbintoja to, ką ji manė esant Dievu, tačiau ji nebuvo atgimusi. Ar jūs pažįstate žmonių, kurie garbina „patys nežinodami ką“? Jie yra dvasiniai, bet nėra atgimę iš naujo.

Apsvarstykite kitas pasaulio religijas, apimančias daugybę garbintojų; jie nežino, ką jie garbina, nes išgelbėjimas, kaip sakė Jėšua, ateina iš žydų. Jėšua neabejotinai nemanė, kad vien dėl to, jog žmonės garbina ir yra gerais žmonėmis, jie yra išgelbėti. Jie nežinojo, ką jie garbina, todėl Jis nebuvo juose.

Lidija

Apaštalų darbų 16:14 Paulius atvyksta į Filipus ir prisijungia prie keletos žydų kilmės moterų prie upės už miesto, kur jos meldėsi. Viena iš jų priėmė Jėzų. Tai pasakyta apie Lidiją: „Viena dievobaiminga moteris, vardu Lidija, prekiaujanti purpuro drabužiais, kilusi iš Tiatyrų miesto, klausėsi, ir Viešpats atvėrė jos širdį tam, ką kalbėjo Paulius... ji su savo namiškiais buvo pakrikštyta...“.

Lidija buvo žydė ir garbino Dievą. Parašyta, jog ji buvo maldinga moteris - tačiau ji nebuvo atgimusi iš aukšto, kol neišgirdo Pauliaus žodžių apie Jėšua ir į juos neatsiliepė. Ji nebuvo atgimusi iš aukšto, kol nesureagavo į žinią, kurią Paulius kalbėjo apie Jėšua. Taigi vien tai, kad asmuo meldžiasi ir garbina Izraelio Dievą nereiškia, kad yra atgimęs iš aukšto.

Mes turime paklausti, kodėl Biblijoje aiškiai parodyti žmonės, kurie yra dvasiniai, netgi garbina Izraelio Dievą, tačiau Šventoji Dvasia negyvena juose ir kodėl mūsų šiuolaikinė bažnytinė kultūra atsisako aiškiai mokyti šių dalykų?

Dalis priešasčių yra tame, kad bažnytinė kultūra sutelkusi savo dėmesį į tai, kaip padaryti žmogų atgimusiu, kai iš tikro Jėšua niekada nesakė to daryti! Jis sakė padaryti mokinius. Koks tame skirtumas? Apie tai, kitame laiške. Iki tol, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Būti Dvasiniu arba būti krikščioniu. 5 dalis

John Fenn, 2014 m. spalio mėn. 4 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Kaip taip nutiko, kad bažnytinė kultūra sutelkė savo dėmesį į „atgimimą iš naujo“, užuot susitelkus į mokinytę?

Praeitą savaitę aš pareiškiau, kad Jėšua (Jėzus) niekada mums nesakė siekti, kad žmonės atgimtų iš naujo. Tai tiesa. Vieną naktį Jis turėjo privatų pokalbį su vyru, vardu Nikodemas, aprašytą Jono 3 skyriuje, kuriame Jėzus paaiškino, kas įvyksta, kai žmogus įtiki ketindamas tapti mokiniu, sutapatindamas tai su gimimu antrą kartą, bet jau iš Dievo Dvasios, o ne įprastu būdu. Tai tiesa.

Tai buvo vienas privatus pokalbis tarp Jėšua ir 1 vyro, bet ne mokymas. Nėra nei vieno palyginimo skirto masėms apie gimusį iš naujo garstyčios grūdėlį. Nėra jokio „Pamokslo apie įsakymą gimti iš naujo“. Tai buvo privatus pokalbis vėlai naktį tarp 2 žmonių ir niekada šitas pokalbis nebebuvo pakartotas ar išplėstas į pagrindinį mokymą arba įsakymą ir nėra matomas kitose evangelijose ar laiškuose.

Tačiau visa surinkimo (bažnyčios) kultūra buvo pastatyta ant pastangų siekti, kad žmonės atgimtų iš naujo, su tikslu „uždaryti reikalą“, kai kas nors „pasimeldžia išgelbėjimo malda“ su mumis. NETEISINGA! TO NĖRA BIBLIJOJE.

Ką iš tiesų sakė Jėšua?

„Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Todėl eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones... mokydami juos laikytis ir daryti visko, ką Aš tik esu jums įsakęs...“

Apaštalų darbų knygos 2 skyriuje, kai Petras pamokslavo per Sekmines. Ar jis prašė visų nuleidus galvas ir užsimerkus sukalbėti maldą (kartu su kitais 120, kad nei vienas nesijaustų susigėdęs) tam, kad jie atgimtų iš naujo? Kai Petras nuėjo į Kornelijaus namus Apaštalų darbų 10 skyriuje papasakoti jiems apie Jėšua (Jėzų), ar jis prašė pakelti rankas visų tų, kurie norėjo melstis „išgelbėjimo malda“ tam, kad jie atgimtų iš naujo? Mes niekur nematome, kad apaštalai pamokslautų apie atgimimą iš naujo ir vestų žmones į draugišką nei vieno negėdinančią „išgelbėjimo maldą“. Išgelbėjimo malda yra viena iš tų žmogaus sukurtų doktrinų, kurios žmonių manymu yra Biblijoje, tačiau jos ten nėra.

Jūs nematote šito Biblijoje todėl, kad apaštalai pakluso Jėzui. Jėšua sakė: „...mokydami juos laikytis ir daryti visko, ką tik esu jums įsakęs“ - pagal tuometinę hebrajų kultūrą tai automatiškai reiškia, kad mokinytės procesas yra pagrįstas santykiais. Kitaip sakant, jie negali stebėti ir daryti visko, ką Jėšua yra man įsakęs, jeigu jie nematys manęs darant visko, ką Jis yra man įsakęs!

TAI yra Didysis Pavedimas - leisti matyti kitiems Kristų mummyse, kad jie galėtų mokytis iš mūsų. Paulius sakė sekti juo, kaip jis sekė Kristumi. Kai žmonės sutrinka dėl šito pareiškimo, tai parodo, kad jie nesupranta Jėzaus karalystės kultūros. Paulius tik pacitavo kitais žodžiais Didįjį Paliepimą - stebėti ir daryti tai, ką aš stebiu ir darau (1 Korintiečiams 4:16, Efeziečiams 5:1, Filipiečiams 3:17 ir t.t.).

Rytų kultūra - Izraelio kultūra

Izraelio kultūra yra rytų kultūra. Dėl to yra sakoma, kad Izraelis yra Vidurio Rytuose. Kinija ir Japonija yra vadinamos Tolimaisiais Rytai, bet ir Izraelis yra Rytuose, jo kultūra rytietiška. Dėl to mes matome tokius papročius kaip nusilenkimą visu kūnu, pradedant Abraomu iki pat evangelijų. Kai kuriais atvejais žmonės sutikdami Jėšua (Jėzų) nusilenkdavo Jam krisdami ant žemės – tą patį mes matome ir Rytų karalių dvaro etikete. Senovės Kinijos menas vaizduoja vadovus, sėdinčius kėdėje, kurią ant strypų neša tarnai ant pečių, ir mes matome Sandoros skrynią nešamą ant strypų, padėtų ant kunigų pečių Senajame Testamente. Izraelis yra rytietiškas.

Kitas Rytų gyventojams būdingas bruožas – pagarba tėvams bei vyresniesiems, ši tradicija akivaizdžiai matoma tiek namuose ir šeimose, tiek kituose santykiuose per kartų kartas. Iš vyresniųjų tikimasi, jog jie moksytis jaunesnius, o valgyti kito namuose yra aukščiausia draugystės išraiška.

Gnosticizmo pasikartojimas, netikrų brolių atsiradimas

Tačiau graikų kultūra nėra pagrįsta santykiais. Ji pagrįsta idėjomis, koncepcijomis, proto sugebėjimais.

Apaštalų darbų knygos 17 skyriuje, kai Paulius buvo Atėnuose, Graikijoje, jis skelbė Jėzų taip pat, kaip jis tai darė visur kitur, bet šįkart žmonės juokėsi iš jo, kai jis pasakė, kad Jėšua (Jėzus) buvo prikeltas iš numirusių, tuo tarpu kiti prašė jo ateiti kitą dieną ir pasidalinti daugiau apie jo idėjas ir koncepcijas.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 9
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Jie neketino įtikėti į Jėzų, jie tik norėjo išgirsti naujų idėjų, naujų mokymų, kurie pripildytų jų smalsias ausis ir užrašus šio naujo mokytojo apreiškimais. To pasekoje mes nerandame stiprios tikinčiųjų grupės Atėnuose. Nėra laiško atėniečiams. Jie tik norėjo išgirsti idėjas.

Šiek tiek istorijos

Kai vėlyvaisiais 200 –taisiais ir ankstyvaisiais 300-aisiais m. po Kristaus surinkimas (bažnyčia) tapo labiau pagoniškos/graikiškos kultūros ir mažiau žydiškos/rytietiškos kultūros, tai tapo labiau intelektualu ir mažiau pagrįsta santykiais. Surinkimas rinkdavosi namuose pirmuosius 300 metų ne dėl persekiojimų, kaip kai kurie mano, bet todėl, kad pirmasis surinkimas namuose buvo Adomas, Ieva ir Viešpats, nes ten, kur 2 ar daugiau susirinę, Jis yra jų tarpe. Jis sukūrė namus ir šeimą. Ankstyvosios sinagogos buvo susirinkimai namuose kartu su keliomis šeimomis. Taigi, per Sekmines jie tiesiog tęsė tai, ką jie ir darė – rinkosi namuose. Dievas niekada nepaliko namų ir šeimos, kaip Savo pasirinkto ir pirminio būdo lieti Savo apreiškimus ir Dievo pažinimą į žemę.

Apie 300-400 m. po Kristaus krikščionybė buvo legalizuota ir krikščionys buvo sušaukti iš namų susirinkimų į buvusias pagonių šventyklas, šalia vis dar veikiančių šventyklų, kurios buvo auditorinio stiliaus ir turėjo podiumą. Tose struktūrose vienas kunigas būdavo atsakingas už vadovavimą žmonėms. Tokiu būdu pirmą kartą istorijoje pastoriaus pozicija buvo iškelta virš kitų ir tapo vieninteliu Dievo balsu kiekvieną savaitę.

Užuot savo pobūdžiu būti dalyvaujančia, kaip namų susirinkimų atveju, auditorijai tereikia 1 kalbančio žmogaus, kuris dalintųsi idėjomis ir koncepcijomis su susirinkusia minia. Idėjos iš sakyklos nereikalauja santykių nei su vienu, nes jos yra tik principai, koncepcijos, mintys, kaip spręsti vieną ar kitą problemą. Yra daromi užrašai, pildomi žurnalai, bet tai tik „nauji apreiškimai“, o ne tai, kas buvo išgyventa per santykius su kitais.

Tai yra ta vieta, kur gimimas iš naujo tapo atskirtas nuo buvimo mokiniu. Iki tol buvimas mokiniu reiškė, kad esi atgimęs iš naujo. Bet kai graikiška mąstysena ėmė dalintis idėjomis ir koncepcijomis iš sakyklos, užuot namie ir šeimoj matant pavyzdžius kaip gyventi ir vaikščioti su Dievu, atgimimo iš naujo koncepcija iškilo kaip atskira doktrina ir tapo atskirta nuo mokymų proceso.

Pirma yra santykiai su Viešpačiu, ir visa kita teka iš to

Kai evangelija buvo paversta į idėjas ir koncepcijas, užuot idėjas ir koncepcijas įterpus į mokymų procesą, apimantį santykius tarp kelių kartų, mes gavome anemišką Kristaus kūną, kuris pripratęs būti maitinamas idėjomis šaukštu, bet su menkomis praktinėmis žiniomis apie tai, kaip vaikščioti su Dievu tose koncepcijose. Žmonės, kurie yra alkani Dievo suvokia, kad yra išalkę kažko daugiau, bet nežino kodėl. Jų galvos yra pripildytos koncepcijų apie Dievą, bet kodėl jie nėra laimingi? Ir kodėl jie jaučiasi tokiais tučiais?

Šiandien daugelis Kristaus kūne atranda, kad jie yra alkani Dievo, nors ir lankosi surinkime. Jie pavargo būti maitinami principais ir koncepcijomis, kuriuos jie yra girdėję daug kartų; jie ieško santykių ir tikros „mėsos“ savo tikėjime.

„Mokyki juos laikyti visko ir daryti, ką tik Aš įsakiau“ – tam reikia, kad jūs matytumėte manyje tai, ką Jis įsakė man. Didžiojo Paliepimo esmė yra vaikščioti su Dievu santykiuose, kurie plaukia iš individo namuose į išorėje natūraliai egzistuojančias santykių sferas – šeima, draugai, kaimynai, bendradarbiai – kurios matomos evangelijose ir Naujojo Testamento laiškuose.

Kitą savaitę aš pranašiskai pasidalinsiu kai kuriais dalykais, kuriuos Viešpats pasakė man šiais metais apie tai, ką Jis daro Kristaus kūne, ir ką mes matysime ateinančiais metais, ir tai sujungs pastarąsias serijas. Iki tada, būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Būti Dvasiniu arba būti krikščioniu. 6 dalis

John Fenn, 2014 m. spalio mėn. 11 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Pirmiausiai aš apibendrinsiu šitą seriją, o po to pasidalinsiu kai kuriais dalykais apie tai, ką man pasakė Viešpats apie Kristaus kūną.

Šioje serijoje aš kalbėjau apie dvasinius žmones: tuos, kurie vadina save krikščionimis, bet iš tiesų nėra krikščionys. Jėzus sakė, kad paskutinę dieną bus daug tokių, kurie vadins Jį Viešpačiu, skelbdami, kad judėjo charizmatinėse dovanose: pranašavo ir išvarinėjo demonus. Jie taip pat tvirtins, kad darė darbus skirtus Jam, tačiau Jis pripažins, kad Jis niekada jų nepažinojo ir jie iš tiesų gyveno kaip neteisieji.

Aš dalinausi apie gnosticizmą, kurį mes šiandien matome visur. Tai demono įkvėptas mokymas, kad žmogus gali būti dvasinis, tikėti Jėzumi, bet gyventi nuodėmingą gyvenimą, nes kūnas yra iš esmės blogas, o dvasia yra iš prigimties gera ir išgelbėta, todėl tu gali gyventi nuodėmingai, nes esi iš naujo gimęs krikščionis. Tai reiškia, kad mūsų tarpe yra žmonių, kurie vadina save charizmatais, teigia, kad pranašauja, išvarinėja demonus ir daro gerus darbus dėl Viešpaties, nors pagal Jėzaus mokymą apie netikrus brolius Mato 7:15-22 – Viešpats jų nepažįsta.

Aš pasidalinau šiek tiek istorija, kad Didysis Paliepimas yra pagrįstas santykiais, apie tai, kad kiti stebi ir daro tai, ką Jis įsakė mums daryti, ir apie tai, kaip surinkimui (bažnyčiai) persikėlus iš namų į auditorijas įsigalėjo graikų mąstysena, pakeitusi santykiais pagrįstą tikėjimą į koncepcijas ir principus. Ir dėl to mes dabar turime „tikinčiuosius“, kurie iš tiesų nėra gimę iš naujo Jėzaus mokiniai.

Jei asmuo yra iš tiesų atgimęs, Naujasis Testamentas nurodo, kad jo gyvenimas keisis jam panašėjant į Kristų. Jei pažiūrėsite į nuodėmes, išvardintas Efeziečiams 4 skyriuje, su kuriomis efeziečiai kovojo, pradedant seksualinėmis ir baigiant vogimu, tampa aišku, kad žmogus gali būti krikščioniu, bet kovoti su nuodėme. Esminis indikatorius yra progresas ir augimas toje kovoje įveikti nuodėmes.

Kai žmogus skelbia, kad jis yra krikščionis, tačiau jo gyvenimo būdas yra nuodėmingas, tuomet, kaip mokė Jėzus, reikia teisti žmonių jų gyvenimo vaisius. Neteisti jų širdies, bet teisti jų gyvenimo vaisius.

1 Jono 3:1-3 sako: „Dabar mes esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra. Kiekvienas, kas turi Jame tokia viltį, skaitina pats save...“

Yra daug dvasinių žmonių, skelbiančių, kad jie pažįsta Viešpatį, tačiau jie neskaistina savo gyvenimų, todėl, kad neturi tos vilties savyje – jų gyvenimo būdas ir krikščioniškas augimas nėra motyvuojamas tuo, kad jie nori matyti Viešpatį. Jie myli pasaulį ir viską, kas yra jame, ir nori būti panašūs į pasaulį, o ne Jį.

Žmonės domisi ir klajoja..

Mazdaug prieš 10 metų viename namų surinkime šlovavimo metu staiga per uždarytas stiklo duris iš dešinės įėjo Viešpats. Jis atsistojo šalia manęs tuo metu, kai aš sėdėjau garbindamas.

Jis iškart ėmė kalbėti apie tai, ką aš matysiu Kristaus kūne ateinančiais metais, bet, kol Jis man kalbėjo, viena moteris atsistojo ir ėmė labai garsiai šlovinti iš visos širdies, tačiau jos balsas skambėjo kaip brėžimas nagais per lentą – siaubinga! Jos balsas buvo toks, kokį turėjo girdėti tik jos dušo kabina, ir tai man labai trukdė.

Aš pertraukiau Viešpatį ir paprašiau, kad Jis pasakytų jai nutilti, kad aš galėčiau susikaupti ties Juo. Tai gali pasirodyti beširdiška ar pernelyg drąsu, bet kai esi Dvasioje, viskas atrodo taip natūralu ir normalu, kad tu nesuvoki esantis Dvasioje, o buvimas šalia Jėzaus yra toks atpalaiduojantis, kaip buvimas šalia geriausio draugo. Štai kodėl Petras ant Atsimainymo kalno pasiūlė jiems pasistatyti palapines Mozei, Elijui ir jiems trims su Jėzumi – visa tai atrodo taip normalu, kad tu net nesupranti, jog esi Dvasioje.

Viešpats atsakė: „Aš to nedarysiu, nes tu nežinai, ką ji išgyveno ir per ką praėjo ir ji šlovina mane iš širdies. Jos balsas man skamba nuostabiai ir Aš siūlau tau pakoreguoti savo širdį, kad ir tau jos balsas skambėtų nuostabiai“. Oj. „Atsiprašau, Viešpatie, Tu esi teisus, tęski“.

Ir Jis tęsė kalbėti apie tai, kaip žmonės paliks surinkimus (bažnyčias), daugelis tų, kurie save laiko esančius smaigalyje, nes ieško pilnatvės Jame, bet jos neranda. Jis sakė, jog nutrūks draugystės, kadangi kai kurie pasiliko, o kai kurie išėjo, bet Jis pasakė, kad daugelis kurie paliks savo (tradicinį/

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 11 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

auditorinį) surinkimą (bažnyčią), nežinos, ką daryti toliau, tačiau jie tiesiog nebegalėjo būti ten, kur jie buvo.

Per paskutinius 10 metų mes matėme daug krikščioniškų straipsnių antraščių apie tai, jog tradicinės bažnyčios praranda narius ir t. t., o mano elektroninio pašto dėžutė prisipildo laiškais žmonių, kurie ieško internete ką daryti toliau, ir žmonių, kurie jau yra girdėję apie mus ir apskritai apie namų surinkimą (bažnyčią).

2014 metais Viešpats aplankė mane 6 kartus, 3 kartus iš jų tarnavimuose, kuriuose kiti taip pat matė, jautė ar žinojo, kad Jis buvo ten ir jiems tarnavo, ir 3, kurie buvo skirti tiesiogiai man. Kiekviename iš tų 3 aplankymų ir 1 iš tų, kuris buvo namų surinkimo / tarnavimo metu, Jis kalbėjo apie dabartinį Kristaus kūną. Pirmą kartą šiais metais Jis pasakė tai, kas išdėstyta tolimesniame tekste ir po to kartojo šią pagrindę žinią kiekvieną kartą, pabrėždamas jos svarbumą. Toks kartojimas man yra kaip evangelijose Jo sakomas „iš tiesų, iš tiesų“, dvigubas „iš tiesų“ reiškia, jog tai yra ypatingai svarbu. Jis priminė man aplankymą prieš 10 metų ir pasakė:

„Klausyk, ką Dvasia sako surinkimui (bažnyčiai). Ateina laikas, ir jau dabar atėjo, mano žmonėms suprasti, kam jie priklauso“. Aš paprašiau pavyzdžio rašte, kad suprasciau, ką tai reiškia, ir Jis pasakė: „Apaštalų darbų 4:23 kai Petras ir Jonas buvo išleisti iš kalėjimo, jie nuėjo pas savuosius. Jie žinojo, kam jie priklausė“.

„Dabar yra laikas Mano žmonėms žinoti, kam jie priklauso. Jie turėjo laiko (šiuos paskutinius 10 metų) klajoti šen bei ten, iširti populiarius mokymus, kurie pakyla ir sugriūna tik tam, kad žmonės atrastų, jog jie nėra ilgalaikiai, daugeliu atvejų pašalinimo procesu atrastų kas jiems netinka. Daugelis klajojo, ieškodami kur jie priklauso, tik tam, kad daugiau suprastų, kur jie nepriklauso, nei kad kur jie priklauso“.

„Daugelis tų, kurie klajojo, kai kuriuos arba beveik visus paskutinius 10 metų ar daugiau dabar yra pasiruošę tikriems dalykams, tam, ką Aš tau pasakiau vasario mėnesį: „Kaip buvo pradžioje, taip turi būti ir dabar, Aš judu santykiuose“. Tai reiškia, kad laikas Mano kūnui suaugti ir pažinti tikėjimą, žinoti mane, žinoti, kas jie yra ir kuo jie tiki. Tai augimo laikas daugeliui Mano kūne, nes vakaruose ateina laikai, kai tie, kurie galvojo, kad jie žino, kas yra tikėjimas, supras, kad jie nieko nežinojo apie tikėjimą, tik formules ir ritualus. Nes tie, kurie turi ausis klausyti, bus laikų priešakyje ir pasiruošę. Kiti turės sunkumų, nes jie atsiliko nuo to, ką jie jau suprato, kad turėjo daryti.“

Aš dalinsiuosi apie tai daugiau naujienlaiškyje maždaug spalio 20 dieną, taip pat kitu žodžiu, kurį Jis man davė, bet dabar...

Būti dvasiniu arba būti krikščionimi

Laikas esantiems Kristaus kūne nusimesti dvasingumą ir tapti tikrais, romiais (nuolankiais), užtikrintais Kristuje, bet visada norinčiais mokytis, prisitaikyti ir keistis. Kai Mato 25 skyriuje Jėzus pasakė, kad Jo sugrįžimo metu Jis ieškos surinkimo, kuris maitino alkanus, girdė ištroškusius, rengė nuogus, lankė ligonius ir kalinius, kontekstas buvome mes - namai, šeima, tikri žmonės - Jis nesakė, jog tai padarė bažnyčios kalėjimo tarnavimas, ar bažnyčios svečių priėmimo programa, ar bažnyčios rūbų programa. Jis sakė, jog MES darome tas paprastas užduotis pasirūpinti poreikiais tų, su kurias esame santykiuose. Tai paprasta, nuolanku ir labai panašu į mūsų Viešpatį, kai mes guldome savo gyvenimus vienas už kitą.

Buvimas dvasingu iškelia žmones virš viso to, nes jie per daug žino, jie per daug dvasiniai ir ginčysis be galo dėl savo požiūrio, darys didelius pareiškimus, ir niekada neatsiprašys bei neatsisakys aukštesnės pozicijos dėl taikos. Jėzaus mokiniai atsitrauks nuo arogancijos, atsakydami prisijungti, net jei apie juos super dvasiniai mąstys blogai, tam, kad taptų labiau panašūs į Kristų.

Šis laikas yra virš mūsų, kaip Viešpats man pakartotinai sakė šiais metais, žmonėms reikia žinoti, kam jie priklauso, turėti rimtą požiūrį į tikėjimą ir turėti rimtą požiūrį į santykius. Daryti mokiniais mokant juos mūsų gyvenimo pavyzdžiu, laikytis ir daryti visus dalykus, kuriuos Jis mums įsakė.

Sekančią savaitę, kita tema, iki tada, būkit palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com